

Димчо Дебелянов

На себе си

Родих се аз по Връбница, през Марта
(не помня: в тъмна нощ или през ден),
и близо четвърт век откак живея,
а се не знам защо съм аз роден.

Детинството кат съм премина:
ту в радост, ту в преглъщани сълзи;
в училището тройки получавах
и даскалите считях за врази.

Щом свърших, тежка служба си намерих,
по два-три гроша на продряман час,
но скоро видех сам, че служби царски
съвсем не са за хора като нас.

И впуснах се във жизнената битва
да търся слава чрез книжовен труд,
но тъй като май славата не храни,
аз неведнъж обръщах се на шут...

Опитах се да любя и не случих:
финалът беше: „Дървен философ“,
и оттогаз, наплашен и напарен,
аз вече не играя на любов.

Това е мойто житие греховно,
о, братие, четете „Шантеклер“
и смисляйте, познати и незнайни,
святий великомученик Амер.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6210>]